

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Hortvs. Philostratus in Amoribus. Descriptio CXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

H O R T V S.

Philostratus in Amoribus.

Descriptio CXII.

ΜΩΝ ἑωκὸς ἢ ἴ ἀνά τ' κήπον εὐωδί-
ας, ἢ βραδύνην ἢ τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ προ-
θύμους ἀκχε. προσβαλεῖ γὰρ σε με-
τὰ τὸ λόγος, καὶ τὰ μήλα. πόρβοι δὲ οὗτοι φο-
τῶν, ὅδοι πορεύονται. τὸ μίση δὲ αὐτῶν ἐλευ-
θερίαν βαδίζειν, πόα δὲ ἀπαλή κατέχει τὸς
δρομάς, οἷα, καὶ χατακλιδένια σρωμνὴν εἶναι
ἀπ' ἀκρων ἢ τ' ὄρων μήλα χρυσῶ, καὶ πυρσῶ,
καὶ ἡλιώδη προσάγονται, τ' ἐσμὸν ὄλον τ' ἐρω-
τῶν γεωργεῖν αὐτά.

Numquid ejus, quæ in horto est, beneuo-
lentia quicquam sensisti? an hoc serò te
adijce: sed prompto audias animo, te enim
vna cum oratione mala quoque percipient,
hi quidem plantarum ordines recti incedunt,
per quorum medium ambulandi facultas da-
tur, mollis autem herba curriculos obtinet,
ut strati instar iacentibus sit. A summis au-
tem ramis mala aurea, ruæque, ac lu-
cida, ad se excolenda uniuersum
cupidinum exa-
men attra-
hunt.

Vide Ciceronem, de Senectute num. 59.

Item, ex Aristeneto, epist. 3.

ΕΝΘΑ ΠΛΑΤΑΝΟΙ ἢ ἀμφιλαφῆς τε, καὶ
σύσκιον. Ἰπερμα δὲ μέτερον, καὶ πόα
μαλθακὴ, ὧρα δὲ εἰς ἑταυθεῖαν εἰσδέσθαι,
ἐπὶ τὸ πεδίον χατακλιδένια. Οἱ τ' ὅτι πολυ-
τελεσάτων δαπέδων δένδρεται, πολλαὶ τ' ὀπω-
ρας πησίον ὄχνη, καὶ ῥοαί, καὶ μήλας ἀγλαό-
καρποι. φάη τις ἀν χαθομνήζων, τ' δὲ ὀπα-
ρινῶν αὐτοδινομῶν τὸ χωρίον. ἢν ἢ οὖν
ταῦτα, καὶ ἕτερα δένδρα πησίον, &c. quæ
sic Latinè redduntur.

NAm ibi platanus densa ramis, opacaym-
bra, aura modica, herba mollis, & tem-
perate æstiuæ florere docta: confedimus
humî, qua ditissimus campus, arborelq; iuxta
crebra frugifera.

*Punicaque, & spiritus, & fructu gratissima ma-
lus.*

Dicat quis, Homerium versum refe-
rens, pomaijs nymphis sacrum locum:
sed his, alijsque iuxta arboribus florentes ra-
mi, fructus vberes, suauissimo odore per-
mulcent amœnum locum. Decerptum egn
folium coma, laxa uigigitis, tum admoui
naribus, id mihi odorem spirauit longè
dulcissimum: iuxta pampini patula, al-

taque admodum, amplexæ nostra diu ten-
ere in flexu colla, dum circularim pendulas
vvas attendimus, quarum turgent aliæ, aliæ
primulo nigrore maturescunt; acerbæ
quædam, aliæ florentes adhuc videntur.
Ergo ad maturiores alius reptans ascendebat,
alius sublimis è terra, summa læua quantum
poterat, adprehensa arbore ascendebat in ra-
mos, alius decerpebat dextera, alius ex arbore
manum tendebat cano colono. Sub platano
fons amœnissimus fuit aquæ tam frigida,
ut pede rigorem sentias: lepidus fons, inquam,
sed & iucundè temperatus Fauoni spiritus
tempestatis æstum demulcens, dum dulcem,
& canoram sonum inspirat, & multam ex
arboribus suauitatem odorum secum trahens
respondet suauissimis N.

vnguibus, miscetque odores simul, & se-
rè æquabili suauitate recreat sensus, nisi
quod paulum superabat vnguentum, mea
sententia hoc solo, quod Limona vnguentum
erat: sed & auræ vocalis sonus ar-
gutum resonabat sonoro cicadarum sono,
quæ & meridici æstum leniebat: dulce lucif-
nia circumuolitantibus cantillabant: Alias
quoque suauifonas auiculas vsurpauimus au-
ribus veluti medulatis caticis colloquies ho-
minibus: adhuc mihi ante oculos habere cas
vi-

videat, quarum illa in silice requiescit, illa a
lani refrigerat, siccata alia, estque ex aqua quid
trahat, est quae cernua terram despectet, victū
inde quaesitura.

Vide quoque apud Aelianum, libro 12. de avi-
malibus, cap. 18. egregiam descriptionem hor-
ti Regis Indorum.

M O N S.

Lx Massæo, lib. 5.

Descriptio CXIII.

Sed præcipua camino Tarnatenfi nobilitas,
mons in nubes affurgit excelsus, & arduus,
cuius inferiora densis nemoribus vestiuntur:
superiora ex incendijs glabra, & horrida
sunt: in vertice crater hiatus vasto in plures
circulos circumductos maiores minoribus, ad
speciem amphitheatri discedit, inde per equi-
noctia, maxime certis flantibus ventis, cum
horrifono fremitu flammæ atro mista fumo,
& fauillis erumpunt, & omnia late loca ci-
neribus complent.

FLVVIVS EXVNDANS.

Plinius, lib. 8. epist. 17.

Descriptio CXIII.

Nunc istic quoque immitte, & turbidum eg-
lum, hic assiduae tempestates, & crebra
diluvia: Tyberis alucum excessit, & de-
missioribus ripis a hinc superfunditur, quam-
quam fossa quam providentissimus Impera-
tor fecit, exhaustus, premit valles, innarat cā-
pis: quaque planum solum pro solo cernitur:
inde, quae solet flumina accipere, & permista
deuehere, velut obitus retro cogit, atque ita
alienis aquis operit agros, quos ipse non tan-
git.

Anno delicatissimus annis, ideoque adiacē-
tibus villis velut inuitatus, ac retentus, mag-
na ex parte nemora, quibus inumbratur, & fre-
git, & rapuit. Subiit montes, & decidentia
mole pluribus locis clausus, dum amissum i-
ter quaerit, impulit tecta, ac se super ruinas e-

uexit, atque extulit. Viderunt hi, quos excel-
sioribus terris illa tempestas non deprehen-
dit: alibi diuitum apparatus, & grauem sup-
pellectilem, alibi instrumenta ruris, alibi bo-
ues, aratra, rectores, hic soluta, & libera armē-
ta: atque inter hæc, arborum truncos, aut vil-
larum trabes, atque culmina varie lateque
fluitantia, ac ne illa quidem loca malo vaca-
uerunt, ad quae non ascendit annis, nam pro-
amne imber assiduus, & deiectionibus turbi-
nes, prompta opera, quibus pretiosa rura cin-
guntur, quassata, atque etiam discussa moni-
menta, multi eiusmodi casibus debilitati, ob-
ruti, obruti, & aucta luctibus damna.

FLVMEN ALDVABIS.

Ex Caesare lib. 1. de bello Gallico.

Descriptio CXV.

Flumen Alduabis, ut circinō circumductis,
penē totum oppidum cingit: reliquum
spatium, quod non est amplius pedum
DC. quae flumen intermittit, mons continet
magna altitudine, ita ut radices eius montis
ex vtraque parte ripae fluminis contingant.
Hunc murus circumdatus arcem efficit, & cum
oppido coniungit.

PONS IN RHENO.

Ex eodem lib. 4. de bello
Gallico.

Descriptio CXVI.

Caesar Rhenum transire decreuerat, sed
nauibus transire, neque satis tutum esse
arbitrabatur, neque sine, neque populi
Romani dignitatis esse statuebat. Itaque et-
si summa difficultas faciendi pontis propo-
nebatur, propter latitudinem, rapiditatem alti-
tudinemque fluminis; tamen id sibi con-
tendendum, aut aliter non transducendum
exercitum existimabat. Rationem igitur pon-
tis hanc instituit. Tigna bina sesquipedia, pau-
pau-